

NEDJELJNA ČITANJA: Dj 14,21b-27; Ps 145,8-13b; Otk 21,1-5a; Iv 13,31-33a.34-35

U ljudskoj naravi je da ljudi imaju potrebu dokazivati se i pokazivati se pred drugima. U tu svrhu nose izvanjske znakove pripadnosti, koji služe za isticanje vlastitih uvjerenja i pripadnosti određenim skupinama i kategorijama u društvu. To vrijedi od onih skupina koji po ulicama dokazuju svoj identitet posebnim načinom odijevanja, frizura, naušnica i ukosnica, pa sve do ljudi u visokim slojevima društva. To vrijedi od navijača pa do političkih skupina. Naravno, ni kršćani nisu iznimka, te se i sami ponašaju na sličan način, svjesni da i vanjštinom treba ostaviti znakove i poruke svoje pripadnosti. Ovo nije nikakva novost, nego je to zahtjev sukladan ljudskoj naravi koja je sastavljena i od tjelesne sastavnice, koja također treba biti prožeta osobnim identitetom, te biti njegov odraz. U tom smislu su od najranijih vremena imali simbole međusobnog raspoznavanja, kao što je bila riba ili križ, što se i danas običava koristiti. No izvanjski znakovi i simboli bez unutarnje pripadnosti ne govore niti vrijede baš mnogo. Prava vjera se ne izriče niti njegovanjem narodnog folkloru ni održavanjem starih običaja, pa i onda kad takve manifestacije mogu biti dobre i korisne, a tim manje neprimjerenim dokazivanjima kakvih ima i u našem ambijentu. A što tek reći o onom velikom proturječju i pošasti koje se zove psovka kojom pojedini vjernici dokazuju kako su 'poučeni' o vjeri, te onda opsegom izraza koje biraju pokazuje kako imaju uvida u otajstva vjere. Na taj izopačen način izražavaju naličje vlastitog identiteta, umjesto da kao vjernici licem svjedoče da su upoznali lice Božje. Zato Gospodin Isus jednostavno ne želi takav pristup izvanjskog dokazivanja, nego želi da njegovi učenici dokazuju da mu pripadaju unutarnjim stavom i međusobnim odnosima. Samo onaj tko istinski ljubi Boga i bližnjega svoga može reći da je pravi učenik Isusov, te svojim životom odražava lik i snagu svoga Učitelja. Dopustimo se i mi zahvatiti neizmjernom ljubavlju Božjom koja nam se približila u Isusu, te ga proslavljajmo svojim životom i međusobnom ljubavlju, kako bi i on nas proslavio kod sebe u vječnoj slavi Očevoj.

(priredio: Frano Bijelić, bogoslov)